

Bijbels perspectief

Woord van de week

Romeinen 12:2

En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.

Als in dit tekstvers één ding wordt gelogenstraft, dan is het wel de idee dat een mens het goede, welgevallige en volkomene *buiten* God kan kennen, laat staan *erkennen*! Dit betekent tevens dat vanuit dit vers geconcludeerd moet worden, dat de mens *buiten* God *niet* als 'goed' te kwalificeren valt! Dat klinkt mogelijk uiterst pretentius. En toch, in dit vers staat onomstotelijk voor Paulus de wereld diametraal tegenover het christen zijn - de gelovige tegenover de ongelovige. Zegt Paulus niet heel expliciet hetzelfde in de woorden '...doch gij geheel anders, gij hebt Christus leren kennen' (Ef. 4:20)? Daarom, durven we de confrontatie met dit tekstwoord aan?

Dat wil zeggen, kan *ik* concreet instemmen met deze woorden van Paulus met betrekking tot mijn eigen leven? Aangenomen mag worden, dat er nu niemand is die rap en zelfverzekerd de vingers achter het vestzakje steekt en zonder aarzelen 'ja' zegt op deze woorden van Paulus. Immers, hoe gemakkelijk heb je als christen niet de neiging om je aan deze wereld aan te passen, al was het alleen al om niet met een scheef gezicht aangekeken te worden en buitenge-sloten te worden. Kijken we eens goed om ons heen in deze. Wordt de houding van de christen en christenheid nog gekenschetst door wat Paulus als - niets minder dan - een opdracht hier uitspreekt? Wordt het christelijk denken - het denken van het kind van God - niet wat gauw en gemakkelijk door de wereld bepaald? En dat, terwijl Jezus uitsprak dat de discipel van Hem niet van deze wereld is (Joh. 15:18) en daarmee vooraf de woorden van Paulus bevestigde.

Wedergeboorte houdt ten diepste een veranderen van denken in! Wie Jezus Christus in zijn hart en leven heeft toegelaten, verandert naar Zijn beeld van ogenblik tot ogenblik. Ofwel, het denken van Jezus (uitgedrukt in Zijn Woord) wordt al meer het mijne. Hij, het levende Woord, heeft het goede, welgevallige en volkomene voorgeleefd en dat tot op het kruishout bekrachtigd. De enige manier waardoor dat leven meer en meer in *mij* gestalte krijgt, ligt in het per dag mijzelf aan Hem geven om meegekruisigd te zijn en zó Gods Geest de volle ruimte in en door mij te geven om Hem zichtbaar te maken: een leesbare brief.

We merken gauw genoeg hoe het in deze met ons gesteld is door en vanuit de reacties van de wereld. Zoals Jezus een aanstoot was, zal ook ik een aanstoot zijn. Hoor de woorden van Jezus: *Indien de wereld u haat, weet dan, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft. Indien gij van de wereld waart, zou de wereld het hare liefhebben* (Joh. 15:18 en 19). Dan is er nog heel wat werk in uitvoering, niet waar?

Gebed

U Vader doorgrond en kent mij. U bent vertrouwd met mijn zitten en opstaan. U kent al mijn gedachten, zelfs nog voordat ze opkomen! Doorgrond en ken mij en zie op in mij een heilloze weg is. Leidt me op de eeuwige weg, de weg van het goede, welgevallige en volkomene - Uw weg. Uit genade en om Jezus wil. Amen.